

(1895 – 1960)

ABDULLAH ÇAVUŞ (YAVAŞER)

Risale-i Nur'da isimleri ve sıfatları aynı olan çok sayıda ağabeylerimiz vardır. Mesela: Aynı tarihlerde yaşamış, Ispartalı üç Abdullah Çavuş; birisi İslamköylü, diğeri Isparta'nın Hafız Ali'si olmak üzere iki Hafız Ali; küçük Sav'da aynı anda yaşamış üç Hafız Mehmet; Ahmet, Mehmet, Hasan ön adlı üç Feyzi; Egemen ve Ural soyadlı iki Atif; Halıcı ve Arseven soyadlı iki Sabri; Sıddık ve Mübarek lakaplı ve Çakın soyadlı üç Süleyman; biri Safranbolulu, diğeri Maraşlı iki Mustafa Ramazanoğlu; Kuleönü, Eğridir ve Denizli'den üç Hafız Mustafa ve pek çok sayıda Mustafalar, Ahmetler, Mehmetler, Aliler...

Çalışmalarımız, adaş ağabeylerimiz birbirinden tefrik edilebilecek şekilde, hususiyetleri ve Hz. Üstad tarafından isimlerinin yanlarına eklenen sıfat ve lakapları dikkate alınarak devam etmektedir. Bu metinde bahsi geçecek ağabeyimiz, üç Abdullah Çavuş'tan birisi olan Barlalı Abdullah Yavaşer'dir. Diğer ikisi; İslamköylü Abdullah Kula ve Atabeyli Abdullah Sualp'tır...

BARLALI ABDULLAH ÇAVUŞ (YAVAŞER)

Abdullah Yavaşer'in Barla Kabristanında bulunan mezar taşında doğum tarihi 1895, vefatı da 1960 olarak yazmaktadır. Barla'nın Yokuşbaşı Mahallesi'nden olan Abdullah Yavaşer, diğer adaşları gibi askerliğini Çavuş olarak yapmıştır. Barla halkı tarafından Abdullah Çavuş olarak anıldığından dolayı, komşusu olan Hz. Üstad da ona soyadıyla değil, 'Çavuş' lakabıyla hitap etmektedir. Üstad'ın mektuplarında 'Yavaşer' soyadı hiç kullanılmaz.

Abdullah Yavaşer, Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin sekiz senelik Barla hayatı sırasında, yakın komşusu ve talebesi olmuştur. Aşağıda aldığımız mektuplardan da anlaşılacağı gibi, Üstad'ın çok sevdiği ve güvendiği Barla talebelerinden birisidir. Abdullah Yavaşer, 1943 Denizli Mahkemesi sırasında Üstad'la beraber hapis yatmıştır; Denizli mazlumlarının listesinde onun da ismi geçmektedir.

Risale-i Nur'da, Abdullah Çavuş olarak sekiz yerde ismi geçmektedir. Şöyle ki:

Barlalı Sıddık Süleyman'a yapılan bir itiraz üzerine, Bediüzzaman Hazretleri yazdığı bir mektupta, Barla'yı kendisine sevdiren, gurbeti unutturan yakın dostlarından bilvesile bahsetmektedir. Bu dostlardan birisi de Abdullah Yavaşer'dir. Mektubun ilgili kısmı şöyledir:

“Böyle bir adamla (Sıddık Süleyman Kervancı) bu köy değil, belki bu vilayet iftihar etmeli. Bu tarz ahlâk bu zamanda bulunması, medar-ı ibrettir. Ben hem garip hem misafirim. Benim istirahatımı temin etmek köyün borcu idi. Bu köy namına Cenab-ı Hak onu ve Mustafa Çavuş'u ve Muhacir Hafız Ahmed'i ve Abdullah Çavuş'u bana ihsan etti. Ben de Cenab-ı Hak'a şükrediyorum. Bunlar bana yüzer dost kadar kıymetli göründüler, vatanımı bana unutturdular. Gurbet ve misafirlik elemi bana çektiler. Bunların yüzünden ben, bu köyün hayatta ve vefat edenleriyle alakadar olup, onlara her zaman dua ediyorum.”¹

Bediüzzaman Hazretleri, başka bir mektubunda; 'Mübarek bir hane sahibi ve sadık bir arkadaşım' dediği Abdullah Yavaşer'i, mazhar olduğu bir inayete şahit tutmaktadır:

“Şu mübarek Ramazan'da, yalnız iki haneden bana yemek geldi; ikisi de beni hasta etti. Anladım ki başkasının yemeğini yemekten memnûm. Mütebakisi, bütün Ramazan'da benim idareme bakan

¹ Bediüzzaman Said Nursi, *Barla Lâhikası*, Söz Bas. Yay., s. 284.

mübarek bir hanenin ve sadık bir arkadaşım olan o hane sahibi Abdullah Çavuş'un ihbarı ve şahadetiyle, üç ekmek, bir kıyve pirinç bana kâfi gelmiştir. Hatta o pirinç, on beş gün Ramazan'dan sonra bitmiştir.”²

1929 yılında Barla'da telif edilen ve Risale-i Nur'un bir şaheseri olan *On Dokuzuncu Mektup* yazılırken görülmemiş bir inayete ve Mu'cizat-ı Nebeviye'nin harika bir kerametine şahit olunmuştur. Bediüzzaman Hazretleri'nin “daimi hizmetkârım” dediği Abdullah Yavaşer, bu harika inayetin en yakın şahitlerinden birisidir.

Bediüzzaman, telif anında gördüğü bu inayeti aynı risalenin en son sayfasında şöyle izah etmektedir:

“Hem yanımda kütüb-ü hadisiye ve siyer kitapları yoktur. Bununla beraber “Tevekkeltü alallah” diyerek başladım. Öyle bir muvaffakiyet oldu ki, Eski Said'in kuvve-i hafizasından ziyade Hafızam yardım etti. Her iki-üç saatte, süratle otuz-kırk sahife yazıldı. Bir tek saatte, on beş sahife yazılıyordu. Ekser Buharî, Müslim, Beyhakî, Tirmizî, Şifa-i Şerif, Ebu Nuaym, Taberî gibi kitaplardan naklediliyor. Hâlbuki bu nakilde hata olsa –hadis olduğu için– günah olması lazım geldiğinden, kalbim titriyordu. Fakat anlaşıldı ki inayet var ve şu risaleye ihtiyaç var.”

Şahitsiz ispatsız bir şey yazmayan Üstad Bediüzzaman Said Nursî, bu ifadelerini, aynı sayfanın altında, hadisenin görgü şahitlerine teyit ettirmektedir. Bu imzalardan en birincisi de Abdullah Yavaşer'dir. Şöyle ki:

“Evet, biz müsveddeyi yazıyorduk. Üstadımız da söylüyordu. Yanında hiç kitap yoktu; hiç müracaat da etmiyordu. Birden bire, gayet süratli söylüyordu, biz de yazıyorduk. İki üç saatte otuz kırk, daha fazla sahife yazıyorduk. Bizim de kanaatimiz geldi ki, bu muvaffakiyet, mu'cizat-ı Nebeviye'nin bir kerametidir.

Daimi hizmetkârı Abdullah Çavuş; hizmetkâr ve müsvedde kâtibi Süleyman Sâmi; müsvedde kâtibi ve ahiret kardeşi Hafız Halit; müsvedde ve tebyiz kâtibi Hafız Tefvik.”³

Şefkat Tokatları Risalesinde de Barlalı Abdullah Yavaşer'in ismi geçmektedir. Üstad'ın rızası olmadan Barla'ya, kendisini ziyarete gelen Kuleönlü İki Mustafa'nın dönüşte tutuldukları fırtına sebebiyle, yedikleri şefkat tokadı izah edilirken şunlar söylenir:

“Mustafa Çavuş dedi: O gitse, o da kalacak. Ben de onun arkasından gidip aramak lazım. Benim arkamdan da Abdullah Çavuş gelmek lazım. Bu hususta “Tevekkelnâ alallah” dedik, intizar ettik.”⁴

Abdullah Yavaşer ismi, Külliyyat'ta muhtelif vesilelerle şu şekilde geçmektedir: Üstad Hazretleri, kendisini Kürt diye tezyif etmek isteyen menfi milliyetçilere cevap verirken Abdullah Yavaşer'in ismini de zikretmektedir:

“Hem ben bu memlekette Hulusi, Sabri, Hafız Ali, Hüsrev, Re'fet, Asım, Mustafa Çavuş, Süleyman, Lütfü, Rüştü, Mustafa, Zekâi, Abdullah gibi yirmi-otuz Müslüman-Türk gençlerini âdeta yirmi-otuz bin millettaşlarıma tercih ettiğimi ve onları o otuz bin adamın yerine kabul ettiğimi, bu dokuz senedeki Türkçe âsâr ile ve hizmet ile göstermişim.”⁵

Re'fet Barutçu'ya cevabî mektubunda:

“Hazır Mesut, Galip ve Süleyman Efendiler, Mustafa Çavuş, Abdullah Çavuş selam ediyorlar.”⁶

“Kalben rahatsızlığım dolayısıyla, Kurban Bayramına kadar Süleyman Efendi, Şamlı Hafız Tefvik, Abdullah Çavuş ve Mustafa Çavuş'tan başka kimseyi kabul etmiyorum. Affedersiniz, gücenmeyiniz.”⁷

Hz. Üstad, Emirdağ'dan Barla'ya yazdığı bir mektubunda ise şunları söyler:

“Ben bütün Barla halkına, hususan Süleymanlar ve Bahri ve Mehmetler ve Mustafalar, eski zamanda Nurlara kıymettar hizmet eden Şamlı Hafız Tefvik ve mübarek Hafız Halit ve İmam Hakkı Efendi ve

² Bediüzzaman Said Nursî, *Mektubat*, Söz Bas. Yay., s. 103.

³ Bediüzzaman Said Nursî, *Mektubat*, Söz Bas. Yay., s. 280.

⁴ Bediüzzaman Said Nursî, *Lem'alar*, Söz Bas. Yay., s. 99.

⁵ Bediüzzaman Said Nursî, *Barla Lâhikası*, Söz Bas. Yay., s. 321.

⁶ Bediüzzaman Said Nursî, *Barla Lâhikası*, Söz Bas. Yay., s. 453.

⁷ Bediüzzaman Said Nursî, *Barla Lâhikası*, Söz Bas. Yay., s. 485.

Muhacir Hafız Ahmet ve evladı ve ahfadı ve Şem'i ve bana çok hizmet eden Abdullah Çavuş ve oradaki komşularına ricalen ve nisaen binler selam ve dua ederim ve mübarek aylarda dualarını isterim.”⁸

---

⁸ Bediüzzaman Said Nursî, *Emirdağ Lâhikası*, Söz Bas. Yay., s. 216.